

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 133 (3075) ROK X

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 7 CZERWCA 1954 ROKU

CENA 15 GR

Święto polskiej kultury

Ludwik Solski Budowniczym Polski Ludowej

Rada Państwa przyznała nestorowi i ceni polskiej, Ludwikowi Solskiemu, z okazji 100 rocznicy urodzin i 80-lecia pracy artystycznej — order budowniczych Polski Ludowej, w uznaniu jego wielkich zasług dla sceny polskiej.

5 bm. w gmachu Rady Państwa odbyła się uroczystość dekorowania wielkiego artysty. Dekoracji Ludwika Solskiego dokonał przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki. Do głębi wzruszony artysta powiedział m. in.: „Nie wiem, jakich dobrach słów, aby po-

dziękować i wyrazić wdzięczność za wyniesienie mego imienia do tak wysokiej godności. Nie wiem, czy zasłużyłem na to zaszczytne odznaczenie, ale z głębi serca składam na Twe ręce, Dostojny Przewodniczący Rady Państwa, wyrazy wdzięczności, którą zachowam w

swym sercu do ostatnich dni swego życia.

Byłem, jestem i będę wiernym sługą naszej ojczyzny!”

Przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki wręczył małżonce Ludwika Solskiego piękny bukiet róż.

Uroczysty obchód setnej rocznicy urodzin i 80-lecia pracy scenicznej wielkiego artysty

Wielkim świętem polskiej kultury stał się uroczysty wieczór, który odbył się 5 bm. w Teatrze Polskim z okazji 100 rocznicy urodzin oraz 80-lecia pracy artystycznej mistrza sceny polskiej Ludwika Solskiego.

Na uroczystości przybyli: członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa A. Zawadzkim, członkowie Biura Politycznego KC PZPR oraz członkowie władz z wiceprezesa Rady Ministrów J. Cyrankiewiczem. Na uroczystości obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego.

Uroczystość jubileuszową poprzedził IV akt „Zemsty” Fredy z Solskim w roli Dynańskiego. Ukazanie się na scenie nestora polskiego aktorstwa powitała gorąca, długa nie milknąca owacja. Po zapadnięciu kurtyny na scenę wnieśli 3 wspaniałe kosze kwiatów — od towarzyszy: Bolesława Bieruta, Aleksandra Zawadzkiego i Józefa Cyrankiewicza.

Rozpoczęła się uroczystość jubileuszowa.

Przy dźwiękach Mazura Moniuszki ukazuje się na scenie Solski, prowadzony pod ręce przez M. Cwiklińską i M. Dulebę. Zrywa się długo

nie milknąca burza oklasków. Obecni powstają z miejsc. W imieniu rządu wyraził głębokiego uznania oraz najserdeczniejsze gratulacje minister Sokołowski, podkreślając olbrzymie zasługi Jubilata dla sceny polskiej.

W imieniu aktorstwa polskiego i SPATIF przemówił następnie W. Brydziński, składając Jubilatu wyrazy czci i hołdu, a następnie wręczył Solskiemu złotą odznakę SPATIF. Serdeczne życzenia od literatów polskich przekazał St. R. Dobrowolski.

Grupa dzieci warszawskich składa najserdeczniejsze życzenia oraz liczne wiązanki białych i czerwonych kwiatów. Gorące pozdrowienia od radzieckiego świata teatralnego przekazuje Mistrzowi Ludowy Artysta RSFR, laureat Nagrody Stalinowskiej, Łukianow.

Wyrazy głębokiej czci składają kolejno w imieniu świata teatralnego swych krajów: wybitna francuska artystka dramatyczna Valentine Tessier, aktor i reżyser Deutsches Theater w Berlinie Friedrich Kühne oraz znany reżyser i aktor angielski Andre van Gyseghem, aktor i reżyser Burgtheater w Wiedniu Otto Tressler, przedstawiciel Ministerstwa Kultury CSR dr Jan Kopecky oraz znany aktor i reżyser słowacki Andrej Bogar.

Wzruszonymi głosami wyrazili cześć Solskiemu, trzymając naręcz konwalia, zbliżając się do ramy i rzucając wiwatujące na jego cześć publiczność. Wzruszonym gło-

sem dziękuje Jublat za uczczenie jego pracy artystycznej, za wysokie odznaczenie, — order budowniczych Polski Ludowej — jakim Polska Ludowa nagrodziła jego wieloletni trud. Swe piękne, wzruszające przemówienie kończy Solski okrzykami: „Niech żyje braterstwo narodów! Niech żyje pokój!”

Obrady XIII Zjazdu Francuskiej Partii Komunistycznej

4 bm. na popołudniowym posiedzeniu XIII Zjazdu Francuskiej Partii Komunistycznej referat poświęcony problemowi pracy organizacyjnej partii wygłosił sekretarz KC FPK, Marcel Servin. W referacie główną uwagę poświęcono roli komórek partii komunistycznej w zakładach pracy i analizie wypa-
sanych, których dopuścił się b. sekretarz KC do spraw organizacyjnych, Lecour.

5 bm. kontynuowano dyskusję. Mówcy dawali w swych wystąpieniach wyraz dążeniu narodu francuskiego do obrony niezawisłości i wolności swego kraju przeciwko niebezpieczeństwu zagrażającemu Francji ze strony odradającego się militarysty niemieckiego, przeciwko podporządkowaniu Francji strategicznym planom Waszyngtonu.

Na popołudniowym posiedzeniu referat poświęcony trzeciemu punktowi porządku dziennego: — Partia komunistyczna a młodzież — wygłosił Francois Billoux.

Ostatnia droga M. A. Nexö

KOPENHAGA, 6. 6.
Dnia 5 czerwca naród duński złożył hołd pamięci wielkiego pisarza i wernego syna duńskiej klasy robotniczej, Martina Andersena Nexö.

Trumna ze zwłokami Nexö została wystawiona w gmachu Forum — w jednej z największych sal stolicy Danii. U stóp trumny złożono wieńce od organizacji związkowych, KC Komunistycznej Partii Danii, od poselskiej ZSRR w Kopenhadze, Związku Pisarzy Radzieckich, przedstawicieli dyplomatycznych Polski, Czechosłowacji, Rumunii i in.

Przemówienie poświęcone życiu i działalności wielkiego pisarza wygłosił profesor Uniwersytetu Kopenhaskiego Einar Thomsen.
Wice żalobny zakończył się odpowiadaniem „Miedzynarodówki”. Po wiecu uformował się orszak pogrzebowy, który odprowadził zwłoki wielkiego pisarza na cmentarz w Bispebjerg.

(„Trybuna Ludu”)

Podstawowe zasady pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej

Propozycje min. Mołotowa

W przemówieniu wygłoszonym na sobotnim posiedzeniu konferencji genewskiej, minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow zgłosił następujące propozycje:

Uczestnicy konferencji genewskiej uzgodnili następujące podstawowe zasady dotyczące pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej:

1 W celu zjednoczenia Korei i utworzenia jednolitego, niepodległego i demokratycznego państwa koreańskiego, należy przeprowadzić wolne wybory na terytorium całej Korei.

Wybory powinny być przeprowadzone w ciągu 6 miesięcy po osiągnięciu niniejszego porozumienia.

Wybory powinny odbywać się na zasadzie tajnego i powszechnego głosowania.

Przedstawicielstwo w ogólnokoreańskim organie ustawodawczym powinno być proporcjonalne do liczby ludności całej Korei.

2 W celu przygotowania i przeprowadzenia wolnych wyborów ogólnokoreańskich oraz przyznania się do zbliżenia między Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i Republiką Koreańską, należy powołać organ ogólnokoreański złożony z przedstawicieli Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i Republiki Koreańskiej.

Sprawa składu i zadań tego organu będzie rozpatrzona dodatkowo.

3 W ustalonym terminie należy wycofać wszystkie obecne siły zbrojne z Korei.

Sprawa terminów i etapów wycofania wszystkich obecnych sił zbrojnych z Korei północnej i południowej przed przeprowadzeniem wolnych wyborów ogólnokoreańskich winna być rozpatrzona dodatkowo.

4 Ustala się, że dla nadzoru wolnych wyborów ogólnokoreańskich powołuje się odpowiednią komisję międzynarodową.

Sprawa składu takiej komisji nadzorczej będzie rozpatrzona dodatkowo.

5 Uznając, iż niedopuszczalne do pogwałcenia pokoju w Korei jest sprawa wojna, uważa się za konieczne, aby państwa najbardziej zainteresowane w utrzymaniu pokoju na Dalekim Wschodzie zobowiązały się zapewnić pokojowy rozwój Korei, co przyczyniłoby się do rozwiązania zadania zjednoczenia Korei.

Zagadnienie, jakie państwa mają wziąć na siebie zobowiązania w sprawie zapewnienia pokojowego rozwoju Korei oraz jaki ma być charakter tego rodzaju zobowiązań, powinno być rozpatrzane dodatkowo.

Narada przewodniczących komisji łączności miasta ze wsią

W ubiegłą sobotę, 5 bm., w sali konferencyjnej KW PZPR, odbyła się narada przewodniczących powiatowych, miejskich, dzielnicowych i zakładowych komisji łączności miasta ze wsią, z terenów Łodzi i województwa. Naradzie przewodniczył sekretarz KW PZPR, tow. Jan Jabłoński. Referat na temat pracy i zadań ruchu łączności miasta ze wsią w świetle wskazań II Zjazdu PZPR wygłosił I sekretarz KW PZPR, tow. Michałina Tatarówna.

Referentka, nawiązując do sytuacji międzynarodowej i roli Polski Ludowej w świecie, wskazywała na potrzebę nieustannego zacieśniania sojuszu robotniczo — chłopskiego — podstawy wszystkich dotychczasowych i przyszłych naszych sukcesów.

— Klasa robotnicza Łodzi i województwa łódzkiego — powiedziała m. in. referentka — posiada poważne osiągnięcia w pracy na wsi. Wyrazem tego między innymi jest fakt, iż po IX Plenum KC PZPR organizacja partyjna województwa łódzkiego wzrosła o 12 tys. nowych kandydatów. W większości rekrutują się oni spośród produkujących malarolnych i średniolnych chłopów. Osiągnięcia te nie mogą jednak przesłonić braków, które uświadomiły się w tym, że województwo nasze odstaje w realizacji planów obowiązkowych dostaw. Np. do dnia 1 maja br. chłopcy zrealizowali zaledwie 23 procent rocznego planu dostaw żywności i 12 procent planu dostaw mleka. Pod względem budownictwa spółdzielni produkcyjnych zajmujemy ostatnie miejsce w kraju.

Zadania zatem są jasne: ekipy łączności muszą spotęgować swe wysiłki w kierunku zmobilizowania pracujących chłopów do pełnej realizacji obowiązkowych dostaw. Walka o przebudowę wsi musi iść w kierunku politycznej, technicznej i kulturalnej pomocy ekip łączności dla istniejących spółdzielni produkcyjnych oraz systematycznej pracy uświadamiającej wśród indywidualnie gospodarujących malarolnych i średniolnych chłopów, głoszenia im prawdy o korzyściach zespolowego gospodarowania.

Nie wolno osłabiać pracy z bezpartyjnymi. Produkcji ludzi wsi trzeba włączyć w partynym, co w konsekwencji powinno sprzyjać dalszemu systematycznemu wzrostowi naszej partii.

W związku z nowym podziałem administracyjnym naszego województwa i tworzeniem gromadzkich rad narodowych, pomoc ekip powinna zmierzać do politycznego przygotowania pracujących chłopów, w celu objęcia przez nich stanowisk w radach, do wyszukiwania odpowiednich

niektóre konferencje sprawozdawczo-wyborcze nie udużyły tym sprawom dostatecznej uwagi? Czy nie jest to jaskrawym przejawem wciąż jeszcze nieprzeżytej aktywności w naszej pracy partyjnej?

II Zjazd — to nie jednorazowa akcja. Uchwały II Zjazdu — to długofalowa polityka naszej partii. Jeśli uchwały te proklamowały walkę o szybszy i stępszy wzrost stopy życiowej ludności — to była tego nie można zrealizować stopy życiowej ludności Droga podnoszenia stopy życiowej ludności prowadzi poprzez wzrost wydajności pracy i obniżkę kosztów własnych w przemyśle, poprzez dźwignięcie wszystkich działań naszego rolnictwa. A więc walka ta musi być stała, systematyczna, codzienna. A więc poszukiwać i uruchamiać rezerwy w rolnictwie i przemyśle trzeba wciąż, co dzień, nieustannie. I tak właśnie sprawy te powinna postawić konferencja partyjna.

II Zjazd postawił zadanie: frontem do potrzeb człowieka pracy. Czyż można zadanie to traktować jako jednorazową akcję, kampanię? Wszak materialne i kulturalne potrzeby ludzi pracy miast i wsi nieustannie wzrastają. Nie może przejść obok tej sprawy obojętnie konferencja powiatowa.

Jakie są źródła tej kampanijności? Zrodłem tego jest częstokroć oderwanie instancji i aktywność partyjnego od terenu i nurtujących go spraw. Przyczyn tego szukać trzeba również w pewnym samoupsokolejnym, które nastąpiło po II Zjeździe, w przeświadczeniu o samoczynnym jakoby działaniu uchwał partii i rządu. Służną obrabę takim nastrojów dała na konferencji powiatowej w Skierkowiech członkini spółdzielni produkcyjnej Papielnia, tow. Jedzejowska: — Jak doli nie rusza — powiedziała ona — gory sprawy nie rozważa.

Aktywność i inicjatywa mas, produkująca rola członków partii — oto co decyduje o urzeczywistnieniu uchwał partii i władzy ludowej. Konferencje powiatowe spełnia

A przedzie wszystkie te zagadnienia znajdowały szerokie odbicie na naradach aktywność po IX Plenum, na konferencjach przedzjazdowych. Dlaczego więc zdarza się, że

III Ogólnolódzki Zlot Młodych Przewodników podsumował osiągnięcia młodzieży naszego miasta

Wczoraj w Ośrodku Wczasowym ZPB im. Marchlewskiego w Grotkach koło Łodzi odbył się III Ogólnolódzki Zlot Młodych Przewodników.

Uroczystość zajął kierownik Wydziału Propagandy ZL ZMP, tow. Popiel. Następnie, po powołaniu prezydium, referat podsumowujący osiągnięcia we współpracy z wsią za IV kwartał ub. r. i I kwartał br. wygłosił wiceprzewodniczący ZL ZMP, tow. Izidorczyk.

Młodzież łódzka może się poszczycić poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi — powiedział m. in. tow. Izidorczyk. — Ponad 43 tys. młodych chłopów i dziewcząt naszego miasta stanęło do zaciężnej walki o realizację wskazań partii. Znacznie wzrosła ilość i jakość produkcji. Z dnia na dzień wzrastają kwalifikacje młodzieży.

W poszczególnych branżach przemysłu wiodniennego pierwsze miejsca we współzawodnictwie pracy za IV kwartał ub. r. i I kwartał br. zdobyła młodzież ZPB im. Marchlewskiego, LEPW, ZPD im. Głazowskiego, ZPO „Walczyk”. Zakładów Kłotechnicznych oraz młodość Północno-Lódzkiego Zakładu Przemysłu Pończosznego.

— Ja daję trzy sosny na budowę, Z własnego lasu.

— Ja trzy sosny i dwa metry cementu — deklarował Stefan Sek.

Zgłoszeń przybywa z każdą chwilą. Ignacy Kozar daje pół metra budulca. Bolesław Bernacki — 5 m. cementu. Jan Mekarski — 4 sosny. Władysław Smejda — 2 wozy kamienia itd.

Rosnąć liczba zgłoszeń. O bok indywidualnych są i zespołowe. Oto Straż Ochotnicza z Wiedera zobowiązuje się wybudować przy gmachu rady gromadzkiej świetlicę. Koło ZMP z Wiedera urządził przedstawienie, a dochód przeznaczy na budowę pomieszczenia rady gromadzkiej.

Dużo jest tych zobowiązań. Wszyscy niesposób wyliczyć. Świadczą one o głębokim zrozumieniu znaczenia przybliżenia władzy ludowej do chłopu pracującego.

Burza oklasków witała wystąpienie przedstawicieli ekipy robotniczej z Piotrkowa, z Przedsiębiorstwa Urządzeń Sklarskich, Mariana Skiby, który przyrzeka pomoc

Chłopi z Wiederna wzywają do czynu społecznego

W Wiedernie, pow. piotrkowski, zebrał się chłop z Wiederna, Nagórzyc, Woli Wiederskiej i Sworszewic Małych, aby czynnym społecznym zamestnił swe zadolenie z mającej w niedalekiej przyszłości powstać w Wiedernie gromadzkiej rady narodowej.

Z uwagą słuchano słów przewodniczącego rolnika z Woli Wiederskiej — Emila Wysoczańskiego, który omówił korzyści, jakie daje chłopu pracującemu zbliżenie władzy ludowej bezpośrednio do gromady.

W dyskusji jednomyślnie zdecydowano, że należy już dziś przygotować siedzibę przyszłej rady gromadzkiej w Wiedernie.

Trzeba wybudować dom — zabrał głos przewodniczący prezydium GRN w Goleśzcu, Władysław Psut, — ale czy będziemy czekać na to, aż nam państwo wybuduje? Swymi siłami postawimy budynek dla naszej władzy. Niech każdy dziś zadeklaruje, co może dać na budowę siedziby rady gromadzkiej. Ja dam pół metra desek topolowych.

Wzywając przewodniczącego GRN nie pozostało bez odpowiedzi. Ze środka sali odzywa się Władysław Rudziński.

— Ja daję trzy sosny na budowę, Z własnego lasu.

— Ja trzy sosny i dwa metry cementu — deklarował Stefan Sek.

Zgłoszeń przybywa z każdą chwilą. Ignacy Kozar daje pół metra budulca. Bolesław Bernacki — 5 m. cementu. Jan Mekarski — 4 sosny. Władysław Smejda — 2 wozy kamienia itd.

Rosnąć liczba zgłoszeń. O bok indywidualnych są i zespołowe. Oto Straż Ochotnicza z Wiederna zobowiązuje się wybudować przy gmachu rady gromadzkiej świetlicę. Koło ZMP z Wiederna urządził przedstawienie, a dochód przeznaczy na budowę pomieszczenia rady gromadzkiej.

Dużo jest tych zobowiązań. Wszyscy niesposób wyliczyć. Świadczą one o głębokim zrozumieniu znaczenia przybliżenia władzy ludowej do chłopu pracującego.

Burza oklasków witała wystąpienie przedstawicieli ekipy robotniczej z Piotrkowa, z Przedsiębiorstwa Urządzeń Sklarskich, Mariana Skiby, który przyrzeka pomoc

Ponad 100 tys. łodzian spotkało się na Festynie „Głosu Robotniczego”

— patrz str. 4

Sprawozdawczo-wyborcze konferencje partyjne

W całym kraju odbywają się powiatowe (mielskie, dzielnicowe) sprawozdawczo-wyborcze konferencje partyjne. Konferencja jest ważnym wydarzeniem w życiu powiatowej organizacji partyjnej, w życiu całego powiatu. Wiele jest jeszcze zagadnień, które konferencje te muszą poruszyć. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na przygotowanie do konferencji. Należy przede wszystkim zwrócić uwagę na przygotowanie do konferencji. Należy przede wszystkim zwrócić uwagę na przygotowanie do konferencji.

Podstawowym zadaniem konferencji jest dokonanie oceny tego, co było w pracy organizacji partyjnej powiatu dobre, a co było w niej złe. Każda konferencja musi w oparciu o taką ocenę dać jasną odpowiedź organizacji partyjnej, co robić dalej. Jak prowadzić walkę o przekucie w czyn bojowego programu działania partii na terenie powiatu czy miasta. Nie wszystkie jeszcze z dotychczas odbytych konferencji tak zrozumieli swoje zadania. Wiele konferencji z niedostateczną siłą, nie dość konkretnie uwytkowało problem wykrywania i uruchamiania nowych rezerw produkcyjnych w przemyśle i rolnictwie, problem podstawowy przed dla naszej gospodarki, dla walki o realizację wskazań II Zjazdu. Nie sprostali też w pełni swoim zadaniom konferencje powiatowe, które przeszły obok takiego zagadnienia, jak troska o codzienne warunki życia i pracy klasy robotniczej i mas pracujących chłopstwa. Nie mogli spełnić przypadać im roli również te konferencje, które dwoma słowami „zalażyły się” z tak podstawowym dla naszego życia, dla naszego rozwoju problemem, jak sojusz robotniczo-chłopski, który nie dał odpowiedzi, jak w codziennym życiu, systematycznie, nieustannie umacniać ten sojusz i kierowniczą w nim rolę klasy robotniczej.

A przecież wszystkie te zagadnienia znajdowały szerokie odbicie na naradach aktywność po IX Plenum, na konferencjach przedzjazdowych. Dlaczego więc zdarza się, że

swe zadania, jeśli wypowiedzą zdecydowaną walkę samoupsokolejności. Samoupsokolejność — to zjawisko z gruntu obce naszej partii. Twórczego fermentu, twórczego niepokoju, nieustannego dążenia do polepszenia, do poprawy istniejącej sytuacji — oto czego więcej jeszcze trzeba na konferencjach powiatowych. Godny podkreślenia jest fakt, że na wielu odbytych dotąd konferencjach sprawy, nad którymi przeszliśmy się referat, sprawy istotne, nurtujące dany teren, uzupełniła twórczo, żywa i bojowa dyskusja.

Konferencja partyjna — to najwyższa władza danego terenu. Przed konferencją ustępującej komiteć zdać musi rachunek ze swej pracy. Niechaj konferencja oceni całokształt pracy komitetu w okresie jego kadencji, niech wytyczy konkretne zadania nowowyzbranemu przez siebie komitetowi.

Abby konferencja rolę tę spełniła, musi być ona trybuna śmiałej krytyki i szczerej samokrytyki.

Niektóre konferencje powiatowe ograniczają się do stwierdzenia istniejących słabości, w referatach mówi się o tym, że KP „oności winę” za taki a taki stan rzeczy, za słaby — dajmy na to — rozwój spółdzielczości, za niedostateczną wiec z masami, za zbyt powolną rozbudowę szeregów partyjnych itp. Ale przyznawanie się do błędów, to jeszcze nie jest samokrytyka. To tylko pierwszy krok. Trzeba sięgnąć do źródeł błędów, trzeba wskazać drogi ich przezwyciężenia. Takiej samokrytyki na konferencjach powiatowych jest za mało. Z zadaniem należy stwierdzić wzrost dojrzałości delegatów na konferencje, którzy w wielu wypadkach notralni już śmiało i konkretnie krytykować instancje nie tylko za brak pomocy, ale za zła pracę. Ale były jednak i takie konferencje, na których krytyka w stosunku do instancji ograniczała się do stwierdzeń, że instruktorzy za rzadko przyjeżdżają w teren. A przecież delegaci mogą pomóc instancji, krytykując ją nie tylko za to, czego nie robiła, ale i za to, co źle ro-

bila. Takiej pogłębionej, konkretnej krytyki więcej trzeba na konferencjach powiatowych.

Abby konferencja partyjna spełnia swoją rolę gospodarza powiatu, musi ona objąć całokształt problemów swego terenu i skoncentrować swoją uwagę na najważniejszych z tych problemów. Nie spełnia swego zadania np. konferencja powiatowa w Skierkowiech, która rozproszyła się, dotknęła dziesiątków drobnych i mniej drobnych spraw, ale nie skupiła się na tak istotnych dla swego terenu zagadnieniach, jak walka o rozwój spółdzielczości produkcyjnej (w powiecie jest zaledwie 11 spółdzielni) walka o zlikwidowanie zaległości w dostawach, walka o polityczną izolację kulaka.

Konferencja powinna stać się trybuną wymiany doświadczeń. Chodzi o to, aby mówić na konferencji nie tylko, co robić, ale jak robić; nie tylko co zrobiono, ale jak zrobiono, jak organizacje partyjne walczyły o wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej, jak walczyły o realizację planu obowiązkowych dostaw, jak umacniały sojusz robotniczo-chłopski, jak zacieśniały więź z masami, jak pracowały nad wychowaniem i rozbudową szeregów partyjnych, nad podniesieniem aktywności szerokich mas.

Do konferencji powinni być przygotowani nie tylko komiteć. Do konferencji powinni być przygotowani również delegaci. Są oni wyrazicielami woli i myśli mas partyjnych. Powinni więc odważnie wysuwać na konferencje najistotniejsze sprawy nurtujące członków partii i bezpartyjnych ich zakładu pracy, ich gromady, POM czy PGR. Aktywność delegatów, śmiałość ich krytyki, słuszność i celność ich propozycji decydują o przebiegu i wynikach konferencji, decydują o tym, na ile trafnie konferencja wytyczy masom członkowskim partii drogę dalszej walki o wcielenie w życie wskazania II Zjazdu.

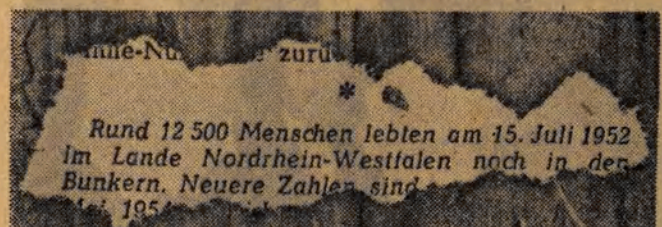
„Trybuna Ludu”

Dalszy ciąg na str. 2

Trizonia w świetle faktów

W Adenauerowskim „raju“

Wiele można się dowiedzieć chociażby z jednego tylko numeru „Koelnische Rundschau“ z dnia 23 maja br. o życiu tysięcy mieszkańców Trizonii. Otoż gazeta ta pisze, że:

Rund 12 500 Menschen lebten am 15. Juli 1952 im Lande Nordrhein-Westfalen noch in den Bunkern. Neuere Zahlen sind...

„Według stanu z dnia 15 lipca 1952 r. w prowincji Północna Nadrenia-Westfalia żyło jeszcze okragło 12.500 ludzi w bunkrach“.

Zmieniło się coś od tego czasu? Nie. A raczej zmieniło się, ale na gorzej. Wyjaśnię to w tym samym artykule „Koelnische Rundschau“ na przykładzie jednego miasta — Kolonii — pisze:

Am 31. März 1954 lebten 1950 Menschen in den neun Bunkern der Stadt. Seitdem ist nicht mehr gezählt worden. Seitdem hat sich aber auch nichts Nennenswertes geändert. Aufschlüsselung sieht das so aus:

229 Männer,
138 Frauen,
79 Familien mit Kindern,
29 Familien ohne Kinder,
269 Familien mit Kindern,
594 Kinder unter 14 Jahre,
175 Kinder über 14 Jahre.

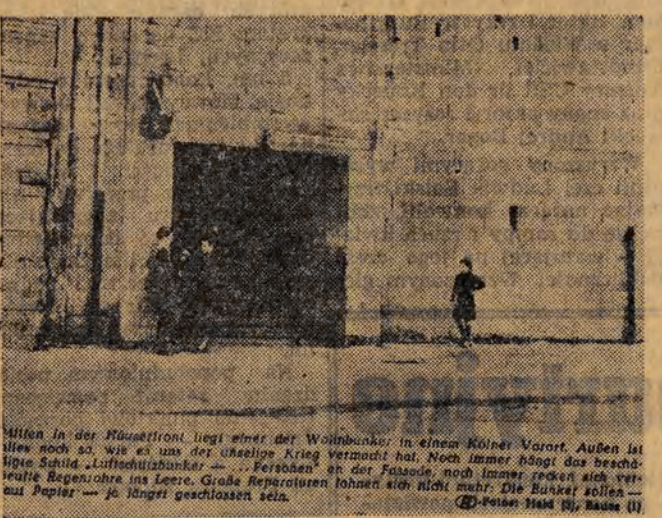
Es waren insgesamt 760 Parteien. Da...

Według stanu na dzień 31 marca 1954 r. 1.950 ludzi żyło w dziewięciu bunkrach miasta (Kolonii). — I wylicza ilość mężczyzn, kobiet, dzieci, żyjących w warunkach, jakie jest im w stanie zapewnić reżim adenauerowski. Jakże zaś są te warunki, opisuje dokładnie „Koelnische Rundschau“ również w omawianym artykule. Dalej sprawozdanie z jednego z zebranych mieszkańców bunkrów miasta Kolonii. Oto wyjątek z tego sprawozdania:

„Auf zwei mal drei Metern müssen zehn Personen hausen“, berichtete der Vorsitzende. „Für 86 Familien gibt es zwei Herde!“ Und: „350 Personen haben nur sechs Toiletten!“ „Elf Parteien wohnen nun schon fünf Jahre im Bunker.“ — Danach kam die Diskussion. Nach zwei Stunden war der Siedepunkt erreicht: „Wir sind nicht sozial!“, tönte es aus einer Ecke. Andere Kommentare sind nicht druckbar. Der Wirt fürchtete mit Recht für Stühle, Gläser und Fensterscheiben. Drei Stunden es von allen Seiten...

„W pomieszczeniu dwa na trzy metry musi mieszkać dziesięć osób“ — stwierdził przewodniczący (zebrania). „Na 86 rodzin są dwa paleniska!“ I dalej: „350 osób ma tylko 6 ubikacji!“ Jednocześnie grup mieszka już pięć lat w bunkrach. „Później rozpoczęła się dyskusja. Po dwóch godzinach nastąpił szczytowy moment zebrania, kiedy z rozgłosu padło: „My nie jesteśmy jednostkami społecznymi!“ Inne komentarze nie nadają się do druku.“

Nie trudno się domyśleć, jakich to komentarzy nie chciała drukować szanowna gazeta kolonijka. Obawiała się, że czytelnicy wyciągną z nich wniosek. I ludzie mieszkający po pięć lat w bunkrach, nie mają nadziei na poprawę swego losu. Ze buduje się w Trizonii — owszem — ale koszar, poligonów wojskowych, lotniska. No, a jeśli jakieś domy buduje się — to jedynie dla tych, którzy mogą sobie pozwolić na opłacenie komornego o astronomicznej wysokości. Ale nie dla mieszkańców bunkrów.

Powyżej zdjęcie z tego samego numeru „Koelnische Rundschau“ dotyczące omawianego artykułu. Podpis pod zdjęciem, widoczny na kilkunastu brzoziach, brzmi: „Na jednym z przedmieści Kolonii między domami mieszkają stół jeden z zamieszkałymi bunkrów. Na zewnętrznej widoczna jest tak, jak została go nam mieszcząc wojna. Ciągłe jeszcze wisi na nim uszkodzony sznur, który schron przeciwlotniczy — „osobę“, ciągłe jeszcze wisi na nim uszkodzone runny. Długo naprawy więcej się nie opłaca, gdyż bunker — jak głosi dokumenty — w końcu być już od dawna zamknięty“.

Narada przewodniczących komisji łączności miasta ze wsią

Ciąg dalszy z 1. str.

podmieszkań na lokale rad. Często należy pomóc w renowacji budynków itp.

Opierając się na doświadczeniach wiosennej kampanii siewnej, ekipy łączności zakładów posiadających szefostwo nad POM i GOM muszą zająć się o przygotowanie sprzętu do zbliżającej się kampanii żniwno - omlotowej.

W dyskusji zabierali głos 20 towarzyszy. Radzili oni z głęboką troską nad formami i metodami prac, które zapewniłyby wykonanie powierzonych przed nimi zadań.

Podsumowując dyskusję, sekretarz KŁ PZPR, tow. Jabłoński, wyraził przekonanie, że realizacja wysuniętych na naradzie wniosków wpłynie na polepszenie stylu pracy ekip łączności ze wsią. Wzywając uczestników narady do głębokiego przemyślenia tych wniosków, mowa wskazała na odpowiedzialność klasy robotniczej za przebudowę wsi.

— Przed organizacjami partyjnymi nasze miasta i województwa — powiedział m. in. tow. Jabłoński — stoja boje wojskowe, wojny, wojny frontu walki na ostatecznym odcinku, jakim jest wieś.

Walka ta nie może być prowadzona kampaniami, zry-

Przyjecie propozycji radzieckich o jedność Niemiec i o pokój

pryczyni się do osiągnięcia porozumienia w kwestii koreańskiej

Z oświadczenia min. Molotowa na plenarnym posiedzeniu konferencji genewskiej

Panie Przewodniczący, Panowie Delegaci! Dyskusja nad problemem koreańskim toczy się na obecnej konferencji od przeszło miesiąca. Omawianie tego palącego problemu międzynarodowego, pozostającego w związku z utrzymaniem pokoju i bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie, wzbudza żywe zainteresowanie wśród wszystkich narodów świata.

Daje się zauważyć pewne zbliżenie poglądów

Należałoby obecnie podsumować niektóre wyniki dyskusji ogólnej. Omówiono tu propozycje wysunięte przez delegację Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, przez delegację...

ZE ŚWIATA

MIEDZYNARODOWA KONFERENCJA LEKARZY

W dniach 5-6 czerwca odbyła się w Kopenhadze międzynarodowa konferencja lekarzy zwolana z inicjatywy Międzynarodowej Federacji Uczestników Ruchu Oporu, Ofiar i Więźniów Faszyzmu (FIR).

Konferencja omówiła zagadnienia związane z leczeniem chorób których nabawili się w więzieniach politycznych i obozach koncentracyjnych.

BESTIALSTWO POLICJI ZACHODNIO-NIEMIECKIEJ

Policja zachodnio-niemiecka bestialsko pobiła aresztowanych chłopów i dziewczęta, którzy brali udział w demonstracji przeciwko układowi o „europejskiej solidności obronnej“. Demonstracja ta odbyła się 4 bm. w zachodnio-niemieckim dzialeńcu Wedding.

Aresztowany młodzień przywieziono samochodem policyjnym do komendatu policji, po czym kazano aresztowanym przesiąść do komendatu dwoma szeregiem policjantów którzy bili młodzieńców pałkami gumowymi.

KATASTROFA BOMBOWA AMERYKANSKIEGO

6 bm. spadł do morza w pobliżu Hirsfordu bombowiec amerykański, na pokładzie którego znajdowało się pięć osób załogi. Cała załoga zginęła. Jest to trzecia katastrofa w lotnictwie amerykańskim w ciągu ostatniego tygodnia.

BUDOWA BAZ WOJSKOWYCH W TURCJI

Tureckie czasopismo „Bayram Gazetesi“ podaje że „w różnych częściach kraju trwają przygotowania do budowy nowych baz lotniczych oraz kontynuuje się budowę szeregu lotnisk wojskowych“.

ECHA ARTYKUŁU „LIFE“

Nie należąc do żadnej grupy parlamentarnej deputowany Nocher zwrócił się z pismem interpelacją do premiera Laniel w związku z ostatnim numerem amerykańskiego tygodnika „Life“, w którym jak wiadomo Atłazca Lotaryńska figuruje na mapie Europy jako obszar niemiecki. Zaznaczając że rząd konfliktu lub zwiastuje, Nocher zapytał, jakie kroki zamierza podjąć rząd wobec zaskarżenia francuskiego, aby zaprzeczyć Francuzom tego rodzaju zniewagę.

UROCZYSTOŚĆ W AFRYCE PODŁOJNOJ W ROZCINIE URODZIN HITLERA

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

WYKONANIE WYKONANIE

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

WYKONANIE WYKONANIE

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

WYKONANIE WYKONANIE

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

WYKONANIE WYKONANIE

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

WYKONANIE WYKONANIE

W mieście Windhuk (Unia Południowo-Afrykańska) odbyły się w rocznicę urodzin Hitlera (tj. 20 kwietnia) specjalna uroczystość, w której wzięli udział osadnicy tamtejszy oraz przedstawiciele konsulatu republikańskiego. Na uroczystości śpiewano pieśni hitlerowskie oraz wznoszono toasty na cześć „tyślatelnej Rzeszy“.

nietych przez delegację Republiki Koreańskiej, aczkolwiek zawierają one zastrzeżenia, iż wycofanie wojsk amerykańskich „może rozpocząć się przed wyborami, jednakże nie może być zakończone, dopóki zjednoczony rząd Korei nie obejmie całkowitej kontroli nad całą Koreą“.

Wobec tego, że uczestnicy konferencji mimo rozbieżności między tymi propozycjami uznają konieczność wycofania obcych wojsk, można by uważać za rzecz pozytywną, gdyby konferencja wypowiedziała się w zasadzie za wycofaniem wszystkich obcych sił zbrojnych z Korei. Jeśli chodzi o konkretne terminy wycofania obcych sił zbrojnych z Korei północnej i południowej, to sprawę tę musielibyśmy przedyskutować dodatkowo.

Po czwartym — wszyscy uczestnicy konferencji są zgodni co do tego, że wybory ogólnokoreańskie powinny się odbyć pod nadzorem jakiegoś organu międzynarodowego. Zarysowały się jednak różne punkty widzenia co do procedury powołania tego organu. Delegacja Chińskiej Republiki Ludowej wysunęła wniosek przewidujący, że kontrola wyborów w Korei ma być realizowana przez komitety państw neutralnych w takim samym składzie, jak Komisja Nadzorcza Państw Neutralnych w Korei. Delegacja radziecka popiera te propozycje i uważa, iż odpowiada ona celom, jakie należy postawić przed tym organem. Niektórzy uczestnicy konferencji oświadczili się za powołaniem nadzoru nad wyborami komisji ONZ.

Naszym zdaniem, konferencja mogłaby w zasadzie rozstrzygnąć kwestię utworzenia międzynarodowej komisji, która miałaby sprawować nadzór nad wyborami. Jeśli chodzi o skład tej komisji i jej kompetencje, moglibyśmy kontynuować wymianę poglądów w tych kwestiach i dążyć do osiągnięcia porozumienia.

Po piątym — wszyscy uczestnicy konferencji podkreślili doniosłość stworzenia takich warunków, które by uniemożliwiły pogwałcenie układu rozejmowego w Korei i zapewniły pokojowy rozwój tego kraju. W związku z tym wyrażono pogląd że pokojowy rozwój Korei można by zapewnić, gdyby państwa najbardziej zainteresowane w utrzymaniu pokoju na Dalekim Wschodzie powzięły odpowiedzialność zobowiązania. To z kolei przyczyniłoby się do realizacji zadania zjednoczenia Korei. Uregulowanie tej doniosłej kwestii przewidującej m. in. propozycje delegacji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Jasne jest, że konferencja genewska nie powinna pominać tego ważnego zagadnienia związanego z utrzymaniem pokoju w Korei. Konferencja mogłaby już obecnie powziąć decyzję dotyczącą zjednoczenia przyłączenia przez najbardziej zainteresowane państwa odpowiednich zobowiązań w sprawie zapewnienia pokojowego rozwoju Korei. Zagadnienia, jakie mianowicie państwa powinny przyjąć wspomniane zobowiązania i jaki ma być charakter takich zobowiązań, można by rozpatrzyć oddzielnie.

Co naszym zdaniem zagadnienia, które należy rozważyć w pierwszej kolejności. Jesteśmy gotowi uważanie rozpatrzyć i starać się znaleźć praktyczne środki ustalenia również tych zasad, co do których stanowiska uczestników konferencji różnią się w sposób istotny. Nie zamierzamy bynajmniej nie doceniać tych rozbieżności.

Uczestnicy konferencji powinni podjąć wysiłki, by uzgodnić swe stanowiska

Wystarczy stwierdzić, że rozbieżności te dotyczą tak doniosłych zagadnień jak konieczność utworzenia bliższej przyśpieszonej ogólnokoreańskiej uczynnej przez cały naród koreański, wycofania wszystkich obcych sił zbrojnych z Korei, zapewnienia przez zainteresowane państwa warunków niezbędnych do dalszego pokojowego rozwoju Korei.

Zdaniem delegacji radzieckiej, uczestnicy konferencji powinni podjąć wysiłki aby uzgodnić swe stanowiska i

W niedzielę 6 czerwca, w drugim dniu ogólnoniemieckiego zlotu młodzieży walczącej o pokój, jedność kraju i wolność, odbyła się w Berlinie na placu Marksa-Engelsa olbrzymia manifestacja młodzieży.

Manifestacja odbyła się pod hasłem walki młodzieży europejskiej przeciwko „europejskiej wspólnocie obronnej“, przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich, o jedność Niemiec, o pokój i przyjaźń między młodzieżą całego świata.

Zgromadzeni na placu delegaci na kongres młodzieży niemieckiej, który zakończył się 4 bm., przedstawiciele społeczeństwa niemieckiego, delegacje młodzieży zagranicznej, członkowie korpusu dyplomatycznego i dziesiątki tysięcy mieszkańców Berlina zgromadziły się na manifestację, którą zainicjował burmistrz wielkiego Berlina Ebertow, który zajął miejsce na trybunie honorowej.

Punktualnie o godz. 8.30 rozległy się uroczyste dźwięki fanfar. Równocześnie wzbłyły się w górę tysiące białych gołębi. Na niebie rozbiły się wspaniałe girlandy sztucznych ognii. Na plac wkraczały pierwsze szeregi defilujących młodzieży — chłopów i dziewcząt ze wszystkich krańców Niemiec.

Młodzież niemiecka niosła portrety Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, transparenty z napisami: „Precz z europejską wspólnotą obronną“, „Precz z atomowym działaniem“, „Młoda Niemiec nie chce być najemnym żołdactwem!“, „Niech żyje jedność całej młodzieży niemieckiej!“. Defilada młodzieży niemieckiej trwała 9 godzin, a wzięło w niej udział 700 tysięcy chłopów i dziewcząt, w tym 25 tysięcy z Niemiec zachodnich.

W ramach zlotu młodzieży

Rząd Laniel żąda od USA pomocy technicznej dla transportu posiłków do Indochin

LONDYN, 6.6.

Waszyngtoński korespondent Agencji Reutera donosi, że Francja zażądała od Stanów Zjednoczonych pomocy w postaci środków transportowych dla przetransportowania posiłków do Indochin. Powołując się na źródła oficjalne, korespondent zaznacza, że „niezależnie od amerykańskiego uzgodnienia z Francją“.

Cenny dar WOKS dla Towarzystwa im. Chopina

W dniu 6 bm. odbyła się w Żelazowej Woli, w domu urodzenia Fryderyka Chopina, uroczystość przekazania przez premonachię Wschodniowskiego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) w Polsce — Towarzystwu im. Fryderyka Chopina daru w postaci magnetofonu oraz zbioru nagrań utworów Chopina w wykonaniu czołowych pianistów radzieckich.

Na uroczystości przybyli: członek Rady Państwa, przewodniczący Zarządu Głównego TPPR — S. Matuszewski, wiceminister Kultury i Sztuki — J. Wilecki.

Kronika partyjna

Dzielnica Śródmieście: dziś 7 bm., o godz. 18, odbędzie się zebranie z grupy „A“.

Dzielnica Chocim: jutro, 8 bm., o godz. 18, w sali KD, ul. Rzgowska 24, odbędzie się seminarium dla prelegentów.

Podstawowa sprężynność kapitalizmu.

Imprezy w WDK

Godz. 18.00 — pogadanka dla młodzieży pt. „Jak młody człowiek walczy ze sferą zdemokratyzacji“.

Godz. 19.00 — w sali odczytowej G. Tłumaczewski wywodzi odt. „Puszkini — Mickiewicz“.

Koncert solistów-laureatów

Godz. 7 bm., o godz. 19.30, w sali Filharmonii (Narutowicza 20) odbędzie się koncert laureatów konkursu międzynarodowych Sędziów Wytwórczych i Sopran, zdobywczy i nagrody w tegorocznym konkursie śpiewaczym w Przodzie oraz Edwarda Ślikiwicz — skrzypce, laureata konkursu Long-Thibaud w Paryżu.

Bilety na koncert artystów można w Kasie Filharmonii.

OSTRE DYŻURY SZPITALI

Chirurgia: dąb do dyżuruje Szpital im. dr. Sterlinga, ul. Sierlinga 13; internia: dąb do dyżuruje Szpital im. dr. Głuskiego, ul. Zakładowa 44.

Dyżur polonistyczny-ginekologiczny: dąb do dyżuruje Szpital im. dr. H. Wolf, ul. Łagiewnicka 34.

Ważne telefony

Pogotowie Ratunkowe — 254-44

Straz Pożarna — 8

Miejska Komenda MO — 253-66

Miejski Ośrodek Informacji — 152-15.

Dni Oświaty, Książki i Prasy

ODCZYTY

Godz. 14. VI Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dzieci i Młodzieży, ul. Łokatorska 10 — odczyt o Puszkinie i Mickiewiczu pt.: „Dwóch przyjaciół“.

Godz. 14. XI Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dzieci i Młodzieży, Pabianicka 139 — odczyt TWP z przezrocznymi „Jak powstaje książka“.

IMPREZY LITERACKIE

Godz. 14. X Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dzieci i Młodzieży, Franciszkańska 20a — poranek literacki, poświęcony twórczości Marli Konopnickiej. — Konkurs na znajomość jej utworów.

Godz. 16. Szkoła TPD 16 — wieczornica poświęcona książce.

Godz. 17. Szkoła nr 87. — wieczór dyskusyjny.

Godz. 18. WDK — czytelnia — pogadanka „Ciekawostki o tytułach książek“.

Godz. 18. IV Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dorosłych, w Rudzie Pabianickiej, ul. Sygnałowa 1 — wielka narada czytelnicza z udziałem Wandy Gościńskiej i odczyt TWP nt. „Co Polska Ludowa dała kobietom“.

Godz. 18. VI Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dorosłych, ul. Wróblewskiego 26 — przegląd nowości technicznych w literaturze.

SPOTKANIA Z LITERATAMI

Godz. 18. MDK — wieczór literacki z udziałem literatów łódzkich.

Godz. 18. VIII Rejonowa Wy-
pożyczalnia Książek dla Dorosłych, Andrzeja Struga 14 — spotkanie z Januszem Skorzyńskim i dyskusja z czytelnikami o pracy biblioteki.

W Klubie MPiK

REALIZM W SZTUCE POLSKIEJ

Dzisiaj, 7 bm., o godz. 19.30, w Klubie MPiK odbędzie się wykład pod tytułem „Realizm w sztuce polskiej“. Po części oficjalnej wystawiane będą barwne reprodukcje dzieł malarzy polskich.

„W ramach dowieszenia“

Pod tym tytułem Komitet Ur-
gadzający Budowę Domu Aktora w Łodzi urządza dzisiaj, 7 bm., o g. 19, w Teatrze Muzycznym (Por-
kowicza 243), wielki koncert rozrywkowy. W programie koncertu wystąpią artyści Teatru Muzycznego — Jadwiga Kania, Lena Wilezińska, Michał Ślaski, Leszek Mikulowski i inni. W ich wykonaniu usłyszymy „Wielką dyktando“ satyryczną oraz piosenki.

Bilety nabwać można od godz. 10 w kasie Teatru.

RADIO

PONIEDZIAŁEK, 7 CZERWCA 1954 ROKU

ŁÓDŹ, FAŁA 23.10 m

WIADOMOŚCI: 5.05, 6.00, 7.00, 7.50, 12.04, 14.00, 16.15, 21.30, 23.55.

6.15 Muzyka popularna. 6.30 Kalendarz radiowy. 6.37 Muzyka rozrywkowa. 6.50 Gimnastyka.

7.15 Program dla wszystkich. 7.43 Program dnia. 7.48 Świat powodzi. 8.00 Muzyka. 12.10 Muzyka rozrywkowa. 12.25. Na swoich nóg. 12.45 Audycja dla wst. 13.10 Przegląd prasy teatralnej. 13.15 „Miejsce siedzącego człowieka“.

13.30 Utwory na sopran i bar. 13.45 Dla nauczycieli. — Teleteka. 14.10 Kłosa i kłosa. 14.15. 14.30 Muzyka rozrywkowa. 14.45 Dla wychowawców przedszkoli. 15.00 Popularna muzyka symfoniczna. 15.20 Duet harmonijowy. 15.50 Audycja aktowa. 16.00 Muzyka popularna. 16.30 Koncert solistów. 17.00 „Z życia związku radiotelegrafów“.

17.30 W przelazni z książką — opowiadanie. 17.45 „Z mikrofonu przez miasto“.

18.00 Repertuar koncertu muzyki operowej. 19.00 Muzyka i aktualności. 19.25 „Poznajemy formy muzyki“.

20.00 „Mała i duża“ — komedia Al. Fredry. 21.45 Wiadomości sportowe. 21.50 Muzyka taneczna. 22.20 Wieść na brzozi. 22.40 „Najwspółcześni kompozytorzy“.

23.10 „Muzyka na dobranoc“.

